

בש"פ 4877/21 - מדינת ישראל נגד מחמוד גאבר, גהאד שמאסנה

בבית המשפט העליון
בש"פ 4877/21

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיבים: 1. מחמוד גאבר
2. גהאד שמאסנה

בקשה ראשונה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"ה באב התשפ"א (3.8.2021)

בשם המבקשת: עו"ד קרן רוט

בשם המשיב 1: עו"ד רמי עותמאן

בשם המשיב 2: עו"ד זינאתיעמרו

מתורגמן: מר חיים שגב

החלטה

1. לפני בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיבים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

עמוד 1

תמצית העובדות

2. נגד המשיבים הוגש כתב אישום מתוקן המונה שלושה אישומים שונים, ומייחס להם עבירות של קשירת קשר לפשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); התפרצות למקום מגורים לפי סעיף 406(ב) לחוק; גניבה לפי סעיף 384 לחוק; והחזקת מכשירי פריצה לפי סעיף 409 לחוק.

כמו כן, למשיב 1 יוחסה עבירה של הסעת תושב זר השוהה בישראל שלא כדין לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, ולמשיב 2 יוחסה עבירה של כניסה לישראל שלא כדין, לפי סעיף 12(1) לחוק זה.

3. כעולה מהאישום הראשון בכתב האישום המתוקן, ביום 28.8.2020 נכנסו המשיבים יחד עם נאשמים אחרים (להלן: האחרים) לתחומי מדינת ישראל דרך "מעבר מצפה שלם", כאשר משיב 1 נוהג ברכב. סמוך לשעה 20:37, התפרצו המשיב 2 והאחרים לבית בבאר שבע, פירקו את תריסי החלון, גנבו שרשרת זהב ורכוש נוסף. סמוך לשעה 20:59, התפרצו המשיב 2 והאחרים לבית נוסף בבאר שבע, גנבו תכשיטים ורכוש, נמלטו מהמקום ונכנסו לרכב בו נהג המשיב 1.

בעודם נוסעים ברכב המשיב 1, סמוך לשעה 23:30 הבחינו המשיבים במחסום משטרה. המשיב 1 עצר את רכבו, המשיבים והאחרים יצאו מהרכב ונמלטו מהמשטרה עד אשר נעצרו לאחר מרדף רגלי שבוצע בעקבותיהם.

על פי האישום השני, ביום 16.7.2021 התפרצו המשיבים עם אחר לבית בבאר שבע, שברו את תריסי החלון, גנבו תכשיטים, שעוני יד, ודברי נוי בסך כולל של 105,200 ש"ח וכן אקדח מסוג "גלוק".

כמתואר באישום השלישי, ביום 25.6.2020 נכנסו המשיבים לתחומי מדינת ישראל דרך "מעבר מצפה שלם" כאשר משיב 1 נוהג ברכב. בשעות הערב התפרצו המשיבים עם אחר לבית בבאר שבע, גנבו שרשרת זהב, שני צמידים ו-5,000 ש"ח.

בכל המקרים המפורטים לעיל, ביצע משיב 2 את הפריצות והגניבות כשהוא שוהה בישראל ללא היתרי כניסה או שהיה כדין, בסיוע המשיב 1 אשר הסיעו ברכבו לאירועים המתוארים.

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיבים והאחרים עד תום ההליכים. בבקשה נטען כי בידי המשיבה ראיות לכאורה להוכחת המיוחס להם, וזאת בין היתר בהתבסס על עדויות המתלוננים, סרטוני מצלמות אבטחה, ציוד שנתפס ועוד.

כמו כן נטען כי קמה בעניינם של המשיבים חזקת מסוכנות לפי סעיף 21א(1)(ב) לחוק המעצרים, שכן קיים יסוד סביר לחשש שישכנו את ביטחון הציבור ורכושו באם ישוחררו. הודגש כי עבירות הרכוש המיוחסות להם בכתב האישום נעשו תוך תכנון מראש, הכולל שימוש ברכב, ובכך יש כדי לתרום להגברת החשש מפני הסיכון כי ישובו להפר את החוק לאחר שחרורם.

עוד נטען כי ביחס למשיב 2 קמה עילת מעצר גם מכוח סעיף 21(א)(1)(א) לחוק המעצרים, שכן קיים יסוד סביר לחשש כי ינסה להתחמק מההליך הפלילי בעניינו – זאת נוכח היותו תושב הרשות הפלסטינית.

5. בית משפט השלום קבע ביום 6.10.2020 כי ביחס לאישום הראשון, מתקיימת "תשתית ראייתית איתנה" כנגד המשיבים. זאת, בהתבסס על חפצים שנתפסו בנתיב בו ברחו המשיבים מהמטרה, אשר נגנבו כשעתיים קודם לכן ממספר דירות; סכומי הכסף הזר שנמצאו ברשותם, הזהה לסכומים שדווחו כגנובים; צילומם במצלמות "עין הנץ" בכניסתם לישראל; וכן זיהוי הרכב בו נהג המשיב 1 ברחוב הסמוך למקום הפריצה.

באשר לאישום השני, קבע בית המשפט כי ישנה תשתית ראייתית נסיבתית הקושרת את משיב 1 לאירוע ההתפרצות, אשר בכוחה המצטבר לבסס סיכוי סביר להרשעה בשלב זה; וכי כלפי משיב 2 התשתית הראייתית חלשה במעט. באשר לאישום השלישי, קבע בית המשפט כי ישנה חולשה מסוימת בתשתית הראייתית ביחס לשני המשיבים.

6. כמו כן, נקבע כי ביחס למשיבים קמה חזקת מסוכנות מובהקת – המסכת העובדתית הלכאורית המיוחסת למשיבים באישום הראשון מתארת שני אירועי התפרצות לבתים שבוצעו לאחר תכנון מוקדם, תוך פירוק תריסי חלון בכוח בשעת ערב מוקדמת בה קיים פוטנציאל ממשי להיתקלות עם בעלי הבית, כשבאמתחת המשיבים כלי פריצה מגוונים וציוד להסתרת פניהם – אלו מהווים נסיבות המבססות חזקת מסוכנות ועילת מעצר. עילה זו מתעצמת נגד משיב 1 נוכח מעורבותו באישום השני, במסגרתו נגנבו תכשיטים בשווי של למעלה ממאה אלף ש"ח לצד נשק חם.

עוד נקבע כי בנסיבות משיב 2, קמה עילת מעצר בגין חשש להימלטות מהליכי משפט לפי סעיף 21(א)(1)(א) לחוק המעצרים, לאור העובדה שנכנס לישראל שלא כחוק, עברו הפלילי, ניסיונו להימלט מידי המשטרה, וכן התנגדותו למעצר בכוח אשר דרש שימוש "בטייזר ושוקר".

בבחינת חלופות מעצר, קבע בית המשפט כי בנוסף למסוכנות משיב 2 המתוארת לעיל המחייבת מעצרו מאחורי סורג ובריח, אפשרות מעצר בית בשטחי ישראל עבור תושבי הרשות הפלסטינית תתאפשר רק במקרים חריגים ויוצאי דופן, שאינם מתקיימים בעניינו – ועל כן הורה על מעצרו עד תום הליכים. אשר למשיב 1, הורה בית המשפט על הכנת תסקיר בעניינו, על מנת לבחון התאמתו לחלופת מעצר.

7. ביום 8.11.2020 לאחר קבלת התסקיר הנוגע למשיב 1, קבע בית משפט השלום כי לאור המלצתו השלילית של שירות המבחן, התרשמותו בדבר סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק מצד המשיב 1 והיעדר חלופה המתאימה לסיכון הנשקף ממנו, לא ניתן להורות על מעצרו באיזוק אלקטרוני. על כן, הורה בית המשפט על מעצרו של משיב 1 עד לתום ההליכים.

8. ערר המשיב 2 על ההחלטה המורה על מעצרו נדחה ביום 12.11.2020 בהחלטת בית המשפט המחוזי, תוך שנקבע כי די בתשתית הראייתית הלכאורית ביחס לאישום הראשון בכדי להוות בסיס למסוכנות הנשקפת ממנו, ולסיכוי סביר להרשעתו. הודגש כי מאחר שהמשיב הוא תושב הרשות הפלסטינית, ובראי סיכוי הענישה בפניהם עומד, קיים חשש ממשי להימלטותו מאימת הדין המצדיק מעצרו מאחורי סורג ובריח עד תום ההליכים.

9. ערר משיב 1 על מעצרו נדחה אף הוא בהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 1.12.2020. נקבע כי לאור התשתית הראייתית הלכאורית האיתנה בכל הנוגע לאישום הראשון, לנוכח התרשמותו השלילית של שירות המבחן בעניינו, והחשש הממשי שהערבים המוצעים לא יוכלו לפקח עליו, לא ניתן להורות על שחרורו לחלופת מעצר.

10. אשר להליך העיקרי, ביום 1.6.2021 הודו המשיבים במעשים המיוחסים להם במסגרת הסדר טיעון, וטיעוניהם לעונש נקבעו ליום 6.7.2021 – במועד זה חזרו בהם המשיבים מהודאתם, ובית המשפט הורה על ביטול הכרעת הדין. מאחר שבאי כוח המשיבים הצהירו כי הם אינם ערוכים לשמיעת ראיות במועד זה, קבע בית המשפט את פרשת ההגנה ליום 13.9.2021.

טענות הצדדים בבקשה

11. כאמור בפסקה 1 לעיל, בבקשה דן עותרת המבקשת להארכת מעצרו של המשיבים לפי סעיף 62 לחוק המעצרים. לשיטתה, מסוכנותם נלמדת מהעבירות המיוחסות להם בכתב האישום, שנפרש על פני שלושה אישומים שונים המתארים עבירות פריצה וגניבת רכוש רב, לרבות תכשיטים בשווי של למעלה ממאה אלף שקלים וכן אקדח מסוג "גלוק". הודגש, כי מסוכנותו של משיב 1 מתעצמת נוכח התסקיר השלילי בעניינו.

עוד נטען כי ישנו יסוד סביר לחשש כי המשיבים ימלטו מהליכי משפט, לאור ניסיון הימלטותם והתנגדותם למעצר במסגרת האישום הראשון – חשש המתעצם בעניין משיב 2, אשר שוהה בישראל שלא כדין.

12. בדיון שנערך בפניי התנגד בא כוח המשיב 1 לבקשה להארכת מעצרו, תוך שהודגש כי המשיב 1 נעדר עבר פלילי, כי עבירות הרכוש בהן הוא מואשם לא מקימות עילת מעצר, וכי ניתן לשחררו לחלופת מעצר בירושלים בפיקוח בני משפחתו. בא כוח משיב 2 הצטרף לטיעוני בא כוח המשיב 1, תוך שהוסיף כי מסוכנותו של המשיב 2, כמו גם חלוף הזמן, מחייבים את שחרורו לחלופת מעצר.

דיון והכרעה

13. לאחר שעינתי בבקשה ובנספחיה, ושמעתי את טיעוני באי כוח הצדדים בדיון, באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

14. כידוע במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם לחירות, לאור חזקת החפות העומדת לו בטרם הוכרע דינו, לבין אינטרס השמירה על שלום הציבור וביטחונו והצורך להגן על תקינות ההליך הפלילי (בש"פ 9233/20 מדינת ישראל נ' אושר חיון(11.1.2021)).

בכלל זאת, על בית המשפט לשקול את חומרת העבירה ונסיבותיה; עוצמת הסכנה הנשקפת מהנאשם לביטחון הציבור או לשיבוש הליכי המשפט; וכן את קצב התקדמות ההליך העיקרי והצפי להתמשכותו (בש"פ 4120/19 מדינת ישראל נ' כטייר(4.7.2019)).

15. על מסוכנות המשיבים ניתן ללמוד מהמסכת העובדתית שבכתב האישום, מהעבירות המיוחסות להם, ומהחשש האמיתי להימלטות בעניינים. כתב האישום המתוקן מייחס למשיבים התפרצות לארבעה בתים שונים בשלושה מועדים שנעשו תוך תכנון מוקדם מראש. במועדים אלו מיוחסת למשיבים גניבת רכוש יקר ערך ואקדח, ולבסוף ניסיון הימלטות מהמשטרה והתנגדות למעצר. מסכת עובדתית לכאורית זו מובילה למסקנה כי לא ניתן לאיין את מסוכנותם, ויש להותיר על כנו את מעצרו מאחורי סורג ובריח.

לצד אלה יש להוסיף ולהדגיש את התסקיר השלילי בעניינו של המשיב 1, אשר מקשה על מתן אמון בו, כמו גם התרשמותו השלילית של שירות המבחן מהמפקחים המוצעים אשר אינם מפיגים את החשש ממסוכנותו.

אשר למשיב 2 – מדובר בשוהה בלתי חוקי בתחומי מדינת ישראל, בעל עבר פלילי, הכולל הרשעה בעבירות רכוש וכניסה שלא כדין לתחומי המדינה, בגין ריצה עונש מאסר בפועל. נסיבות אלה מעצימות את המסוכנות הנשקפת ממנו והחשש מפני הימלטותו.

16. בהתייחס להימשכות ההליכים, מדובר בבקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיבים מעבר ל-9 חודשים. כעולה מהבקשה, המשיבים הגיעו להסדר טיעון עם המבקשת וחזרו מהודאתם במועד בו נקבעה שמיעת טיעוניהם לעונש, ואף נמנעו מלקיים במועד זה את המשך פרשת ההגנה משלטענתם לא היו ערוכים לכך. על כן, הטעם לדחייה נעוץ בין היתר בהתנהלותם, ולא מצאתי להיעתר לבקשתם בגין עובדה זו בשלב זה.

מכל אלו, אני סבור כי נקודת האיזון בשלב זה של ההליך טרם השתנתה, ויש לקבל את הבקשה להארכת מעצרו. על כן, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיבים ב-90 ימים החל מיום 17.7.2021 או עד למתן פסק דין בת"פ 29630-09-20 לפי המוקדם.

ניתנה היום, ל' באב התשפ"א (8.8.2021).

ש ו פ ט